

Bemærkninger til Lovudkastet.

Indtil Lov (Nr. 164) af 1. Maj 1923 om Færdsel blev givet, fandtes der, bortset fra enkelte Bestemmelser i Vejforordningen af 13. December 1793, kun almindelige Regler om Færdslen paa Gader og Veje i Politivedtægterne. Før Motorkøretøjernes Tid var Færdslen af stedlig Karakter og af forholdsvis ringe Omfang, og det var derfor rimeligt, at de faa Bestemmelser, der udkrævedes til dens Regulering, gaves i Politivedtægterne under Hensyntagen til de stedlige Forhold. Men efterhaanden som Brugen af Motorkøretøjer blev almindelig, slog disse Regler ikke til. Man hjalp sig i en Snes Aar med Lovene om Motorkøretøjer, men heller ikke disse Love strakte til. Færdslen er en Helhed, og alle Færdselsarter maa følge de samme Regler. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget til Loven af 1. Maj 1923 (Rigsdagstidende 1922—23, Tillæg A., Sp. 3858—3866), indgik der til Justitsministeriet fra en Række i Færdslen interesserede Foreninger Anmodning om, at der maatte blive udarbejdet en for hele Landet gældende Færdselslov, og dette gav Stødet til, at Færdselsloven blev givet.

Færdselsloven byggede i alt væsentligt paa Færdselsregler, der fandtes i de nyere Politivedtægter. Loven gav imidlertid kun Hovedreglerne for Færdslen, og Politivedtægternes Færdselsregler gælder stadig ved Siden af Loven, saafremt de ikke strider mod den, jfr. Lovens § 1, 2. Stk.

Udvalget er af den Opfattelse, at Færdselsloven har løst den Opgave, der forelaa, paa en særdeles heldig Maade. Det gjaldt om at bringe til Folks Bevidsthed, at de under Færdsel paa Gader og Veje maatte følge visse bestemte Regler, og at de til Gengæld kunde regne med, at andre vejfarende fulgte de samme Regler. Det var derfor af Betydning, at disse Regler var faa og enkle, idet det var af langt større Vigtighed, at alle tilegnede sig de store Linier for Færdslen, end at der var Bestemmelser til Regulering af alle forekommende Tilfælde. Efter Udvalgets Formening er Færdselslovens Regler nu i det væsentlige trængt ind i de fleste Menneskers Bevidsthed, og der er bl. a. paa Grundlag af Færdselsloven opstaaet en ret god Færdselsdisciplin, som formindsker Vanskelighederne og Farerne ved den stedse stigende Færdsel.

Nærværende Udkast bygger videre paa det Grundlag, som Færdselsloven har skabt. Enkelte af Færdselslovens Regler er ændrede efter de Erfaringer, der er indhøstede i den forløbne Tid. Men desuden har Udvalget ment, at Tiden er inde til nu, da Folk har tilegnet sig Hovedprincipperne for Færdslen, at gaa et Skridt videre i Retning af at give nye Regler, som der har vist sig Trang til, samt til at samle de Regler, som skal gælde for Færdslen, i en for hele Landet gældende Udfærdigelse.

Adskillige Færdselsregler, som er egnede til at gælde for hele Landet, findes kun i en Del Politivedtægter, mange af Bestemmelserne har derhos en — ikke i stedlige Forhold begrundet — forskellig Affattelse i Vedtægterne, og Affattelsen er ikke altid saa koncis som ønskeligt. Dertil kommer, at Kendskabet til Politivedtægternes Færdselsregler er ret ringe, selv blandt Folk, der bor i det Omraade, for hvilket Vedtægten gælder, hvorimod